

OBČUTENJE

1. DRAŽLJAJI (iz okolja ali notranjosti) – razumemo jih kot energetske procese ki iz okolja delujejo na naš organizem.

MEHANSKI TOPLOTNI KEMIČNI SVETLOBNI
sluh, tip , pritisk, bolečina bolečina okus, vonj
vid

●**SPOZNAVNA FUNKCIJA**

●**AKTIVACIJA ŽS**

SENZORNA DEPRIVACIJA: Odvzem čutov -> POSLEDICE:

Težave s koncentracijo, zmotne zaznave, iluzije, halucinacije, tesnoba, nervoja, neorientiranost, neprijetne fantazije, potreba po dražljajih, zmotne zaznave...
Aktivnost cortexa se zmanjša, občutljivost pa poveča! (zapor, bolnica)

2. ČUTNI ORGANI So deli telesa, ki sprejemajo dražljaje. Čutne celice (receptorji) so specializirani nevroni (reagirajo na določene dražljaje v določenem obsegu) - energijo dražljaja spremenijo v električni tok.

Senzorna adaptacija(čutna prilagoditev):

Občutljivost se zmanjša ob delovanju dražljaja dalj časa.(se prilagodiš)

Adaptacija je največja pri srednjih vrednostih dražljaja.

Absolutni prag občutka: Najmanjša jakost dražljaja ki jo že občutiš (občutljivost se veča).

Terminalni prag občutka: Tista jakost dražljaja po kateri občutek ne raste (štiti organizem pred pretirano aktiviranostjo).

Diferencialni prag občutka: Najmanjša razlika v jakosti dražljajev, ki jo zaznaš in njegova jakost je odvisna od jakosti osnovnega dražljaja.

ORGANSKI OBČUTKI (ZNOTRAJ TELESA) : lakota, žeja, krči

DRAŽLJAJ	RECEPTORJI	OBČUTEK
Svetloba	mrežnica	vid
zvok	polž (notranje uho)	sluh
vonj	nosna sluznica	vonj
okus	brbončice	okus
	koža	Pritisk, toplo, hladno, bolečina

- vsak dražljaj ki je dovolj močan povzroči poškodbo tkiva
- ni odvisen samo od jakosti dražljaja ; izkušnje, psihični dejavniki